

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget er at gennemføre en forenkling af lov om offentlige myndigheders registre især med hensyn til den administrative sagsbehandling i forbindelse med oprettelse af registre.

Lovforslaget er udformet under hensyn til de synspunkter, der kom frem under den registerkonference, som Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark afholdt den 21. og 22. august 1990 med deltagelse af blandt andet repræsentanter for kommunerne og for Folketingets partier.

2. Loven om offentlige myndigheders registre er fra 1978 og blev til på baggrund af et omfattende udvalgsarbejde, jf. betænkning nr. 767/1976 om offentlige registre. Lovforslaget er gengivet i Folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 653 ff. Folketingets behandling er gengivet i forhandlingerne, sp. 445, 1860 ff, 10598 ff og 10948 f. Retsudvalgets betænkning findes i tillæg B, sp. 975 ff.

Loven er ændret ved lov nr. 383 af 10. juni 1987. Lovforslaget er gengivet i Folketingstidende 1986/87, tillæg A, sp. 479 ff. Folketingets behandling af lovforslaget er gengivet i forhandlingerne, sp. 99, 1484 ff, 12904 ff og 13254 ff. Retsudvalgets betænkninger er gengivet i tillæg B, sp. 2437 ff og 2573 f. Ved loven blev der blandt andet givet hjemmel til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om, at bestemte registertyper ikke omfattes af forskriftskravet. Hjemlen er udnyttet i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 120 af 11. marts 1988.

Ved lov nr. 192 af 29. marts 1989 udgik henvisningen til Hovedstadsrådet i § 6, stk. 1, som en konsekvens af Hovedstadsrådets nedlæggelse.

3. Siden lovens gennemførelse i 1978 er der sket en omfattende teknologisk udvikling på edb-området. Udviklingen har ført til en langt mere udbredt anvendelse af edb i den offentlige forvaltning. Den større udbredelse af edb i forvaltningen skyldes også myndighedernes bestræbelser på at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen samtidig med, at der ydes borgerne en bedre og hurtigere betjening, ligesom Folketinget på forskellige områder har vedtaget en lovgiv-

ning, som forudsætter, at de forskellige ordninger administreres ved hjælp af edb.

Hovedvægten i anvendelsen af edb-systemer i 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne lå på store centrale anlæg, som ofte var opbygget som de såkaldte batch-systemer, hvor der ikke var direkte adgang til oplysningerne for brugerne over terminaler. I de tilfælde, hvor der var terminaladgang, havde kun forholdsvis få personer adgang til oplysningerne. Navnlig udviklingen af de såkaldte PC'ere sidst i 80'erne har påvirket anvendelsen af edb i forvaltningen i væsentlig grad, ligesom både antallet af terminaler og antallet af personer beskæftiget med sagsbehandling på edb, er steget betydeligt. Sammenknytningen af de enkelte forvaltningers og myndigheders edb-anlæg i lokale netværk har også ændret billedet af edb-anvendelsen i den offentlige forvaltning og har tillige medført en ændring i tilrettelæggelsen af den enkelte medarbejders sagsbehandling og funktioner. Udviklingen i edb-teknikken har således afstedkommet et øget antal mindre, men også mindre følsomme edb-registre med personoplysninger.

Edb-udviklingen har sammen med overførslen af stadig flere administrative opgaver til kommunerne ført til et ønske fra kommunal og amtskommunal side om at få lempet registerlovgivningens bestemmelser således, at der bliver en nemmere adgang til at etablere edb-registre til støtte for den daglige opgaveløsning og sagsbehandling som led i en bedre borgerbetjening.

Det gælder navnlig med hensyn til, hvad kommunerne har kaldt »banale« registre, det vil sige registre, som ikke indeholder oplysninger af fortrolig karakter. Ønsket omfatter imidlertid også fra kommunernes side registre med almindeligt fortrolige oplysninger, f.eks. registre med økonomiske oplysninger, idet sådanne registre efter kommunernes opfattelse ikke skønnes at kunne indebære en risiko for krænkelse af privatlivets fred eller i øvrigt at kunne komme i strid med ønsket om at beskytte den personlige integritet. Kommunerne lægger i den forbindelse vægt på, at sådanne registre ikke vil indeholde oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. lovens § 9, stk. 2.